

بررسی اثرات فیزیوگرافی بر مورفولوژی و توزیع مکانی کانی پالیگورسکیت در پروفیل خاک های منطقه سپیدان استان فارس

شهرام محمود سلطانی و علی ابطحی

به ترتیب: عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات برنج کشور و دانشیار بخش خاکشناسی دانشگاه شیراز

مقدمه

ترکیب کانی شناسی اساس پتانسیل تولید را در تمام خاکهای جهان تشکیل میدهد. شناخت و مطالعه انواع کانیهای خاک و روند تکامل آن علاوه بر دستیابی بر چگونگی پیدایش و تغییر و تحول و تکامل خاک، میتواند دیدگاه علمی گسترده‌ای را در نحوه استفاده از آن در پیش روی ما بگشاید.(3). کانی پالیگورسکیت جزء کانیهای مهم در خاکهای مناطق خشک و نیمه خشک بوده و روند تغییرات آن میتواند مسیرهای پیدایشی خاک در این مناطق را مورد تعزیه و تحلیل قرار دهد. وجود این کانی در خاکهای جنوب ایران توسط ابطحی (1,2) و گیوی و ابطحی (5) گزارش شده است.

حقیقین مختلف منشاء‌های متفاوتی از جمله توارثی و پذوئیکی را برای حضور این کانی در افق‌های مختلف خاک بیان نموده اند (4,7). ولی در مجموع همگی بر این نکته که زهکشی مناسب، محیط با پهاش بالاتر از نرمال و وجود کاتیونهای Al³⁺, Mg²⁺, Si⁴⁺ فراوان و وجود گنج بر تشکیل آن تاثیر مثبت دارند اتفاق نظر دارند (1,2,3,5).

با توجه به نکات فوق این مقاله سعی دارد تا نحوه تشکیل و توزیع مکانی این کانی را در ارتباط با فیزیوگرافی منطقه و افق‌های مختلف خاک و کانیهای با ساختار مشابه بر اساس مطالعه مرفولوژی آن به کمک داده‌های X-ray و میکروسکوپ الکترونی (TEM) بررسی نماید.

مواد و روشها

ردیف پستی و بلندی مورد مطالعه در دشت سپیدان به وسعت تقریبی ۱۰۰۰۰ هکتار در شهرستان سپیدان و ۶۰ کیلومتری غرب شیراز انتخاب شده است. این دشت با متوسط بارندگی سالانه ۷۵۳ میلی متر و متوسط درجه حرارت ۱۲/۴ درجه سانتیگراد دارای رژیم رطوبتی زریک و رژیم حرارتی مزیک می‌باشد. بر اساس سیستم طبقه‌بندی آمریزه در اقلیم سرد و نیمه خشک تا سرد و نیمه مرطوب قرار دارد. بطور کلی ۲ واحد فیزیوگرافی اصلی (دشت‌های مرتفع و رسوبات آبرفتی و واریزهای بادبزنی شکل) در آن شناسایی شده است. در این ردیف پستی و بلندی مجموعاً ۱۰ پروفیل حفر، تشریح و پس از انجام آزمایشات معمول فیزیکوشیمیابی، ۱۲ نمونه با توزیع مکانی مناسب از افق‌های سطحی تا پایین ترین افق موجود بر حسب هدف پژوهش انتخاب و پس از خالص سازی رس (6)، جهت تعیین مقدار و نوع توزیع کانی پالیگورسکیت در افق‌های مختلف از دستگاه پراش پرتو ایکس و میکروسکوپ الکترونی (TEM) استفاده شده است (4).

نتایج و بحث

ردیف پستی و بلندی انتخاب شده شامل دو واحد فیزیوگرافی و چهار رده خاک می‌باشد:

Typic Xerortents

الف- رسوبات آبرفتی و واریزهای بادبزنی شکل

ب: دشت‌های مرتفع این واحد بعلت گستره زیاد در طول ردیف پستی و بلندی و تغییرات ژنتیکی به واحد بالایی، میانی و پائینی تقسیم شده اند:

Typic Calcixerpts

ب-۱- دشت‌های مرتفع بالایی متصل به رسوبات بادبزنی شکل

Calcic Haploxeralfs

ب-۲- دشت‌های مرتفع میانی

Calcic Haploxeralfs

ب-۳- دشت‌های مرتفع پائینی

نتایج حاصل از بررسی پراش پرتوهای ایکس و عکسهای میکروسکوپ الکترونی حاکی از آن است که در تمام پدونهای بررسی شده و افق های مختلف آن کائی سوزنی شکل حضور داشته و نحوه توزیع آن در طول تمام پدونهای نیز از روند یکسانی تبعیت می کند. این بدان معنی است که در تمام پدونهای با افزایش عمق بر مقدار آن افزوده شده و شکل کریستالی بسمت حداکثر تبلور رفته و طول فیبرها حتی تا چند برابر نیز افزایش می یابد. این موضوع در پدونهای انتهایی ردیف پستی و بلندی چشمگیر تر است. همچنین مقایسه پدونهای با یکدیگر نشان دهنده افزایش مقدار و ساختار کریستالی مناسب از رسوبات بادبزنی شکل به سمت دشت های مرتفع انتهایی است. تنها حالت استثناء تغییرات مقدار این کائی در افق های سطحی پدونهای مورد بررسی است که از روند فوق تبعیت نمی کند. این موضوع حاکی از توارثی بودن کائی در این منطقه است. همچنین حضور کائی بالی گورسکیت در طول ردیف و افق های مختلف پدونهای با تغییرات آهک و مونت موری لونیت رابطه مثبت دارند. بهبود ساختار کریستالی و افزایش طول فیبر این کائی و افزایش مقدار آن در افق های زیر سطحی با شرایط محیطی مناسب (وجود رطوبت کافی، جریان رو به پائین محلول خاک غنی از عنصر مورد نیاز بهبود ساختار آن) وجود زمان کافی به علت کند بودن حرکت رطوبت در اثر افزایش رس و فصول متناوب مرطوب و خشک رابطه مستقیم دارد. طول فیبرهای کائی پالیگورسیکت و مورفولوژی آن که بعنوان معیاری از پایداری واحد فیزیوگرافی محسوب می شود. از ابتدای ردیف تا انتهای افزایش یافته و ساختار مورفولوژیکی آن از شکسته ناشی از نقل و انتقال توارثی تا سوزنی شکل متغیر است. این موضوع حاکی از آن است که بخش زیادی از این کائیها احتمالاً از طریق پدوژنتیکی در افق های مختلف تشکیل تشکیل و یا ساختار بلوری خود را ترمیم می کنند.

در روند مورد بررسی فوق الذکر دو حالت استثناء وجود دارد. در پدون شماره ۱/۷ (با خاک Calciaquolls (Typic Calcicaquolls بالا بودن سفره آب زیرزمینی سبب برقراری شرایط اشباع شده و مقدار کائی در این پدون و افق های آن بشدت کاهش یافته است. این موضوع حاکی از آن است که شرایط زهکشی مناسب جهت تشکیل این کائی بسیار ضروری است (4.7). همچنین در یکی از پدونهای حفر شده در واحد دشت های مرتفع بالایی (با خاک Petrocalcic Xerocrepts) به علت وجود افق پتروکلسیک و قرار گرفتن افق A₁ بر روی رسوبات آهکی و دولومیتی ضخیم (بیشتر از ۹۰ سانتی متر) مقدار این کائی در افق بالایی بسیار زیاد است. که بنظر می رسد تماماً توارثی است.

منابع مورد استفاده

- 1- Abtahi, A. 1977. Effect of saline and alkaline ground water on soil genesis in southern of Iran. Soil Sci. Soc. Am. J. 41 : 583-588
- 2- Abtahi, A. 1980. Soil genesis as affected by topography and time in highly calcareous parent materials under semiarid conditions in Iran. Soil Sci. Soc. Am. J. 94 : 329-336.
- 3- Alrawi, A. H., M. L. Jackson , and F. D. Hole. 1969. Mineralogy of some arid and semiarid soils of Iraq. Soil Sci. 107 : 480-486
- 4- Dixon, J. B. , weed, S. B. and J. A. kittrick. 1977. Minerals in soil environment. Soil Sci. Soc. Am. Madison. Wis consin. U. S. A. 948 PP.
- 5- Givi, J. , and A. Abtahi. 1985. Soil genesis as affected by topography and depth of Saline alkali ground water under semiarid conditions in Southern Iran. Iran Agric. Res. 4 : 11-27.
- 6- Kittric, J. A., and E. W. Hope. 1963. A procedure for the particle size separation of soils for X-ray diffraction analysis Soil Sci. 98 : 319-325.
- 7- Mahjoory, R. A. 1979. The nature and genesis of some salt- affected soils in Iran. Soil sci. soc. Am. J. 43 : 1019-1024.
- 8- Singer, A. , and K. Norrish. 1974. Pedogenic polygorskite occurrence in Australia. Am. Miner. 59: 508-517